

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobce: P.K., zastoupeného: Mgr. Jaroslav Topol, advokát, se sídlem Praha 4, Na Zlatnici
301/2, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, v
řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21.11.2014 č.j. DSH/7922/14,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Klatovy, odboru dopravy – dopravního úřadu ze dne 2.5.2014, č.j. OD/4846/14/Ja, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod druhý zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, porušením § 18 odst. 4 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 6.500,-Kč, zákaz řízení motorových vozidel na 6 měsíců a náhrada nákladů řízení 1.000,-Kč.

Žalobce v **žalobě** namítal, že záznam o přestupku neprokazuje, že by se vozidlo žalobce pohybovalo minimálně rychlostí 90 km/h. Podle žalobce bylo prokázáno, že policisté postupovali v rozporu s návodem k obsluze, a to výpovědí svědka Š., který radar ustavoval a k věci uvedl, že jej ustavil šikmo k vozovce. Dle návodu k obsluze je nutné vozidlo s radarem ustavit rovnoběžně s vozovkou. Žalobce považuje vypořádání žalovaného s touto argumentací za nepřezkoumatelné, když žalovaný konstatoval, že z odborného vyjádření výrobce radaru vyplývá, že pozice měřeného vozidla odpovídá správnému ustanovení radarového zařízení, neboť ověření pozice měřeného vozidla nebylo provedeno při dokazování a není tak zřejmé,

na základě jakých podkladů zástupce výrobce rychloměru k takovému závěru dospěl. Odborné vyjádření výrobce není podle žalobce relevantní, neboť rychloměrem smí být dle ověřovacího listu měřeno jen při dodržování návodu k obsluze a nedostatek této podmínky nelze zhojit vyjádřením výrobce. Zástupce výrobce ve svém vyjádření uvedl, že v případě nesprávného ustavení měřícího zařízení by vozidlo nebylo zaznamenáno, ale takové tvrzení žalobce považuje za neprokázané a nepravdivé nemající oporu ani v návodu k obsluze. Žalobce v žalobě nesouhlasil se závěrem Ing. H., který podle žalobce správní orgán hodnotil nekriticky, totiž že pozice vozidla odpovídá správnému ustavení radarového zařízení. Podle žalobce z fotografie vyplývá, že měřené vozidlo bylo zobrazeno v levé horní části. Dle návodu k obsluze je při měření z levé strany vozovky na odjezdu zobrazeno měřené vozidlo v pravé dolní části snímku. Čím větší rychlost, tím dále od středu snímku je měřené vozidlo zobrazeno. Pokud při měření z levé části vozovky na odjezdu se měřené vozidlo zobrazuje vpravo dole, tak čím vyšší je jeho rychlost, tím více je vpravo od středu snímku. Je-li však vlevo u středu snímku, lze dovozovat nižší rychlost, než je rychlost změřená. Žalobce nesouhlasil se zamítnutím návrhu na výslech Ing. H. ve správním řízení s tím, že mu chtěl položit otázku, z jakého důvodu nelze úhel kamery akceptovat jako důkaz nesprávného ustanovení silničního rychloměru. Žalobce měl za to, že jeho vyjádření Ing. H. v dané věci je v přímém rozporu s jeho dřívějším vyjádřením ve věci vedené před Městským úřadem Rožnov pod Radhoštěm, kde dospěl k závěru o neplatnosti měření bez toho, že by na fotografii byl vidět maximálně malý zlomek vozidla. Žalobce k žalobě přiložil vyjádření výrobce rychloměru v dané věci, podle něhož chyba ustavení by pravděpodobně překročila povolenou toleranci ± 3 km/h, měření je proto neplatné. Žalobce poukázal na podjatost Ing. H. s tím, že Ing. H. má důvod působit nikoli objektivně, ale v zájmu svého zaměstnavatele, jímž je, aby rychloměry byly vnímány obecně jako bezchybné a snadné k obsluze, a jistě není v obchodním zájmu výrobce radarů, aby získaly pověst, že jejich výstupy před správními orgány jako důkazy často neobstojí, byť pro složitost jejich obsluhy. Žalobce poukázal i na to, že společnost Ramet a.s. vykazovala za účetní období roku 2012 závazky po splatnosti ve výši 7.596.000,- Kč. Žalobce si je vědom názoru NSS, že správní orgány nejsou povinny v každém případě přezkoumávat úhel odklonu radarového svazku od osy měřeného vozidla, avšak jiná situace nastává, existuje-li podezření, příp. nasvědčují-li okolnosti tomu, že měření bylo provedeno v rozporu s návodem k obsluze, jako tomu bylo v dané věci. Žalobce poukázal na vzorec, dle kterého měřící zařízení počítá rychlost dle návodu k obsluze. Nadto v dané věci postačovala chyba v měření ve výši 1 km/h nad rámec zákonem stanovené odchylky pro odlišnou právní kvalifikaci. Podle žalobce tedy existuje jeden důkaz o nesprávném použití rychloměru, a to svědecká výpověď, který měl vliv na úhel odklonu radarové hlavy, a následné tvrzení odborníků, dle kterých byl rychloměr ustaven správně, přičemž tito nemohli zjistit přesný úhel, jak sami konstatovali, a konečně pasáž návodu k obsluze, dle které má být vozidlo při správně provedeném měření na snímku vpravo dole, avšak je vlevo nahoře.

Žalovaný podle žalobce dále pochybil, když odmítl vyslechnout spolujezdkyni R.Š. za účelem prokázání, že za vozidlem jelo jiné vozidlo, proto není zřejmé, zda bylo měřeno vozidlo žalobce. Z fotografie přitom není rozeznatelné, jaké vozidlo bylo měřeno. Žalobce tvrdil, že druhé vozidlo dojíždělo vozidlo žalobce, lepilo se na něj, na což žalobce svou spolujezdkyni upozornil, potom náhle vozidlo odbočilo a vzápětí byla viditelná výstražná policejní světla. Policisté konstatovali, že nemohlo dojít k záměně řidiče, neboť měli vozidlo na dohled, avšak nevyhloučili, že by se v době měření v okolí pohybovalo též další vozidlo. Dále podle žalobce jde o nepodloženou spekulaci v odůvodnění rozhodnutí, podle něhož

zadní světlomety odpovídají obecně známému tvaru světel uvedené generace vozidel Škoda Octavia. Nadto má žalobce pojem uvedená generace za nepřezkoumatelný pojem.

Dále žalobce namítal, že ve výroku rozhodnutí není dostatečně specifikováno místo protiprávního jednání a odkázal na rozsudek NSS ze dne 10.12.2014 č.j. 9 As 80/2014-37. Žalobce namítal, že nelze směřovat umístění měřicího zařízení a místo přestupku, zejména za situace, kdy dům č.p. 13 je umístěn v bezprostřední blízkosti dopravního značení označujícího začátek a konec obce - cca 200 m a dosah měření je u některých rychloměrů až 400 m. Žalobce při jednání před soudem navrhl provést znovu výslech svědka Š., výslech Ing. H. a znalecký posudek ke správnosti měření.

Žalovaný ve **vyjádření k žalobě** navrhl zamítnutí žaloby s tím, že odborné vyjádření Ing. H. nebylo nijak relevantně zpochybněno, naopak bylo potvrzeno odborným vyjádřením instituce nejpovolanější – ČMI. Ing. H. vycházel z konkrétních podkladů a uplatnil konkrétní metodu vycházející z žalobcem namítané skutečnosti pevného propojení kamery s radarovou hlavou. Z obrazové přílohy odborného vyjádření je zřejmé, že vozidlo se nachází na snímku v poloze plně odpovídající správnému ustanovení měřicího zařízení, tedy s dostatečnou rezervou v mezích odchylky měření. Úhel radarové hlavy s přesností na úhlové minuty a vteřiny, jak to dělal údajný odborník Mgr. Š., sice není možné zcela přesně vypočíst (číselně vyjádřit), lze však spolehlivě určit, zda se výsledek měření pohybuje v mezích odchylky. Tedy zda alespoň část vozidla se nachází v požadovaném obrazci, jehož velikost na snímku je značně závislá na použitém ZOOMu. Žalobcem použitý výklad návodu k obsluze je tedy zjednodušený a zobecněný. Odborné vyjádření Ing. H. vypracované pro Městský úřad Rakovník je v souladu s vyjádřením Ing. Hájků vypracovaným v dané věci. Z toho totiž plyne, že je možné, aby byla vozidlu naměřena rychlost nižší než skutečná. Naproti tomu není možné, aby vozidlu byla naměřena vyšší rychlost, než skutečná, aniž by to ze snímku nebylo zřejmé. V takovémto případě k naměření vůbec nedojde. Žalovaný poukázal i na to, že odborné vyjádření Ing. H. bylo provedeno při jednání před správním orgánem, jehož se žalobce ani jeho zmocněnec nezúčastnili. Žalovaný měl za to, že odborné vyjádření není zkresleným či nepravdivým, a nelze proto z něho odvozovat podjatost. Žalovaný poukázal na to, že vyjádření Ing. Hájků spolu s údajným odborným posouzením Mgr. Š. předal ČMI, který potvrdil správnost závěru Ing. H. a naopak poukázal na zásadní nepravdy v posudku předloženém žalobcem. Žalovaný považuje za absurdní vyvozovat podjatost znalce z jednoho či dva roky starého účetního údaje, který o hospodaření společnosti nic nevypovídá. K výsledku Ing. H. neshledal žalovaný důvod, neboť posudek žalobce byl nesmyslný a nemohl vzbudit ve vztahu k odbornému vyjádření Ing. H. žádné pochybnosti. Žalovaný trval i na nadbytečnosti výsledku svědkyně, zejména proto, že považuje obranu žalobce za zjevně účelovou, uplatněnou 10 měsíců od spáchání přestupku poté, co se žalobce nevyjádřil v tomto směru ani do oznámení přestupku, ani při ústním jednání, ani v předchozích písemných podáních. Toto tvrzení má žalovaný za vymyšlené v reakci na výzvu k seznámení s podklady v odvolacím řízení, když bylo zjištěno, že argumentace odborným posudkem Mgr. Š. nemá šanci na úspěch, a proto je krajně nevěrohodné. Žalovaný poukázal na rozsudek NSS ze dne 4.12.2013 č.j. **1 As 87/2013-62**, podle něhož *„pokud krajský soud zmiňuje, že měl stěžovatel námitky uplatnit již na místě měření, lze s tím v obecnosti souhlasit. Je obecně vhodné, aby stěžovatel neuchovával paletu námitek proti přestupkovému rozhodnutí na pozdější dobu, ale uplatnil je již v I. stupni přestupkového řízení. Jinak se stěžovatel zbytečně připraví o posouzení námitek v obou instancích správního řízení. Navíc se může teprve ex post podaná obrana o chybách měření jevit dle kontextu věci jako účelová.“* Podle žalovaného si lze jen

stěží představit, že by odvolatel tuto skutečnost nenamítl již na místě řešení přestupku. Současně ze záznamu měřicího zařízení je patrné, že se za žalobcem žádné vozidlo se nenacházelo. Policejní vozidlo mohlo za žalobcem ihned vyjet bez ztráty vizuálního kontaktu s vozidlem žalobce. Argumentace ohledně vzhledu zadních světel byla pouze podpůrnou argumentací. Ke specifikaci místa spáchání přestupku žalovaný uvedl, že měřící vozidlo bylo umístěno před domem čp. 13, přičemž je irelevantní, že některé měřiče (MicroDigiCam) mají dosah až 400 m. V dané věci bylo měřeno zařízením Ramer 7CCD, kdy probíhá měření na vzdálenost nejvýše 60 m, navíc pod úhlem 22 stupňů, kdy reálná podélná vzdálenost je tedy ještě nižší. Místo spáchání přestupku tedy takřka splývá s místem měření. Z mapového podkladu pak podle žalovaného vyplývá, že vozidlo bylo měřeno v obci ve směru do středu obce.

Součástí **správního spisu** je oznámení přestupku ze dne 15.12.2013, podle něhož žalobce v tento den v 16:44 hodin řídil osobní motorové vozidlo Škoda Octavia RZ ... v obci Červené Poříčí ve směru na Borovy v úseku s nejvyšší dovolenou rychlostí 50 km/h a byla mu naměřena rychlost po odečtení odchylky 90 km/h. Žalobce vyjádření podepsal, nevyjádřil se do něho. Podle úředního záznamu z téhož dne prováděli policisté v obci měření rychlosti přístrojem Ramer 7CCD, přičemž jejich služební vozidlo bylo zaparkováno spolu s měřícím zařízením před rodinným domem čp. 13. Na fotografii záznamu o přestupku pořízeného radarem je zřejmé, že je pořízena ve tmě, je vidět pouze koncová část vozidla se světly a není čitelná registrační značka. Ověřovací list je rovněž součástí spisu. Správní orgán konal jednání dne 12.2.2014 v nepřítomnosti žalobce. Žalobce předložil tzv. odborný posudek ze dne 11.2.2014 Mgr. P.Š., podle něhož rychlost stanovená radarovým měřičem je funkce rychlosti objektu, ale také převrácené hodnoty cosinu úhlu odklonu svazku od osy pohybu měřeného vozidla. Na základě tohoto výpočtu dospěl posuzovatel k závěru, že velikost úhlu odklonu radarové hlavy byla 25,03 stupňů, avšak jelikož podle návodu k obsluze musí být odklon 22 stupňů ± 1 stupeň od osy pohybu měřeného vozidla, nebylo vyhověno požadavkům návodu k obsluze. Dále se zde uvádí, že úhel je větší než úhel předepsaný, takže hodnota převrácené cosinusoidy je větší než při předepsaném úhlu, a vozidlu tak byla změřena větší rychlost.

Dle vyjádření Ing. J.H. úhel kamery je v žalobcem předloženém posouzení počítaný na základě dohadu o místě ustavení měřicího vozidla, a to je nepřipustné. Navíc úhel kamery nelze akceptovat jako důkaz nesprávného ustavení silničního rychloměru. Podle pozice vozidla ve snímku lze usoudit, že ustavení vozidla proběhlo podle návodu k obsluze. Pokud bychom se řídili v posouzení uvedenými nesmyslnými výpočty, tak byla naměřená rychlost cca o 3 km menší, než skutečně vozidlo jelo. Koeficient chyby pro žalobce v posudku tvrzených 25 stupňů vychází 0,977. Pokud se bude osa radarové hlavy přiklánět do vozovky, tedy zvětšovat úhel, je naměřena menší rychlost než skutečná. Pokud by se úhel zmenšoval, tedy oddaluje se osa radarové hlavy od vozovky, je naměřena větší rychlost. Tady se však již může uplatnit dosah maximálně 60 m a mechanické spojení s osou kamery + 3 stupně, které znemožní správnou pozici vozidla na snímku.

K dalšímu jednání dne 29.4.2014 se žalobce opět nedostavil. Byli zde vyslechnuti zakročující policisté. Policista J.Š. uvedl, že vozidlo měli zaparkované u domu čp. 13 v obci Červené Poříčí ve směru na Plzeň v souladu s návodem k obsluze šikmo k vozovce. Policista označil místo na plánu. Měření prováděli z vozidla. Byla již tma, když změřili vozidlo Škoda Octavia. Řidič překročil rychlost více než o 40 km/h v obci. Po naměření vozidla za ním

vyjeli a zastavili ho za obcí Červené Poříčí. V průběhu jízdy nemohlo dojít k výměně řidiče. Tento svědek dále uvedl, že vlastní oprávnění o způsobilosti k měření přístrojů záznamu rychlosti. Svědek M.Š. uvedl, že stáli s vozidlem šikmo k vozovce ve směru na Plzeň a měření prováděli z vozidla. Naměřili, když byla tma, vozidlo Škoda Octavia nějaké tmavé barvy. Po naměření ho zastavili za obcí Červené Poříčí. Nemohlo dojít k záměně řidiče.

Rozhodnutím **správního orgánu prvního stupně** byl žalobce uznán vinným z přestupku s odůvodněním, že Mgr. Š. nemohl vycházet z dostatečných podkladů pro zpracování posudku, neboť nebyly dosud provedeny svědecké výpovědi policistů provádějících měření a zpracovatel posudku neznal polohu vozidla, ale přesto ji do posudku zadal. Metrolog J.H. k tomu uvedl, že v posudku je vypočítaný úhel kamery na základě dohady o místě ustavení měřícího vozidla, což je nepřípustné. Navíc úhel kamery nelze akceptovat jako důkaz nesprávného ustavení silničního rychloměru. Podle pozice vozidla posouzeného na základě snímku lze usoudit, že ustavení vozidla proběhlo podle návodu k obsluze. K výpočtům v odborném posudku pan H. uvedl, že jsou nesmyslné a bez znalosti problematiky měření tímto přístrojem. Svědek Š. potvrdil, že postupoval v souladu s návodem k obsluze a ustanovoval radar šikmo k vozovce. Měření prováděli z vozidla. Oba svědci potvrdili, že po naměření vozidla za tímto jeli, proto nemohlo dojít k výměně řidiče ani k záměně vozidla. Snímek z radaru jednoznačně podle správního orgánu I. stupně potvrzuje naměřenou rychlost, přičemž radar je ověřen, což potvrzuje kopie ověřovacího listu.

V odvolacím řízení bylo doplněno dokazování o dvě vyjádření Českého metrologického institutu ze dne 16.7.2014 a ze dne 26.9.2014. V prvním vyjádření Český metrologický institut uvedl, že tzv. předložený odborný posudek neobsahuje žádné důkazy odborné kompetence, ani zmocnění vydávat posudky pro oblast měření rychlosti silniční dopravy. Pokud jde o zpracovatele Mgr. P.Š. a Bc. T.R., nejsou to osoby, kterým by Český metrologický institut vydal některý dokument osvědčující personální odbornou způsobilost pro měření rychlosti. S ohledem na veřejně dostupnou databázi subjektů autorizovaných Úřadem pro technickou normalizaci meteorologie a státní zkušebnictví pro úřední měření ve smyslu § 21 zákona o metrologii č. 505/1990 Sb. lze konstatovat, že uvedené osoby nefigurují v této databázi ani jako subjekt autorizovaný pro úřední měření ani jako pracovníci takového subjektu. Ke správnosti měření je kompetentní vyjadřovat se pouze výrobce měřidla nebo soudní znalec z oboru metrologie. K osobě J.H. lze konstatovat, že je dlouholetým pracovníkem Ramet C. H. M. a.s. Kunovice v pozici vedoucího metrologického střediska autorizovaného pro ověřování rychloměrů Úřadem pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví dle § 16 zákona o metrologii. Jak je zřejmé z veřejné databáze České metrologické společnosti, je J.H. specialistou certifikovaným akreditovaným certifikačním orgánem pro certifikaci způsobilosti osob v metrologii jako metrolog I. stupně pro obor silniční rychloměry s platností do 31.12.2016. Z hlediska ČMI se jedná o osobu vystupující v problematice ověřování rychloměrů jako stanovených měřidel dle § 3 odst. 3 zákona o metrologii. Jedná se o osobu odborně způsobilou pro oblast měřidel a měření rychlosti vozidel na špičkové úrovni s dlouholetými praktickými zkušenostmi. K tomu je přiloženo rozhodnutí o autorizaci Ramet C. H. M. a.s. a podmínky pro autorizace. V druhém vyjádření se pracovník Českého metrologického institutu vysloveně vyjadřuje k danému případu a uvádí, že v posudku předloženém žalobcem je uveden vzorec pro výpočet změřené rychlosti. Tento vzorec je nesprávný a správně platí pro výpočet změřené rychlosti vzorec ve tvaru $změřená\ rychlost = skutečná\ rychlost \cdot \cos(\alpha)$. Tento vztah patří mezi základní vztahy, na kterých je založeno měření rychlosti mikrovlnnými Dopplerovskými radary. Je známo, že

cosinus úhlu alfa má hodnotu 1, pro úhel alfa se rovná 0 stupňů a hodnotu 0 pro úhel alfa se rovná 90 stupňů. Z toho vyplývá, že pokud by měřicí úhel radarového rychloměru byl menší než 22 stupňů, byla by hodnota naměřené rychlosti větší. Naopak pokud by měřicí úhel byl větší než 22 stupňů, naměřená rychlost by byla menší než skutečná. Skutečnost je tedy právě opačná, než se uvádí v posudku. Za technicky a matematicky zcela správný se považuje posudek pana H. Měření rychlosti bylo v tomto případě provedeno a vyhodnoceno správně. Vliv nastavení úhlu na přesnost měření, jak je podrobně vysvětlen a graficky zobrazen v posudku pana H., odpovídá fyzikálním zákonům. V případě potřeby lze využít přímo odborné konzultace pracovníka Ing. M.P., pracovníka ČMI.

V odůvodnění **žalobou napadeného rozhodnutí** žalovaný uváděl k tvrzení žalobce v odvolání, že bylo povinností správního orgánu provést výslech Mgr. P.Š. a Ing. J.H. neboť odborné závěry těchto osob jsou v rozporu, že odborné vyjádření J.H. považuje za věrohodnější. Proti sobě nestojí dva protichůdné odborné názory. Zatímco J.H. je metrologem I. nejvyššího kvalifikačního stupně a vedoucím autorizovaného metrologického střediska AMSK 22, údajná odbornost Mgr. Š. není odvolacímu orgánu známa. Údajný autor odborného posudku ani zpracovatel Bc. T.R. nejsou kvalifikovanými metrology, když seznam kvalifikovaných metrologů je veřejně přístupný na internetu, ani soudními znalci, kdy seznam znalců je rovněž veřejně přístupný na internetové adrese www.justice.cz. Ani z veřejně dostupných databází Živnostenského rejstříku nevyplývá žádné podnikatelské oprávnění, z něhož by bylo možno usuzovat na potřebnou kvalifikaci. Je třeba analogicky poukázat na § 105 odst. 5 trestního řádu, dle kterého o odborné vyjádření lze požádat i osobu, která je zapsána v seznamu znalců, a fyzickou nebo právnickou osobu, která má potřebné odborné předpoklady. Z toho logicky plyne podle žalovaného, že odborný posuzovatel buďto musí být znalcem zapsaným v příslušném seznamu, nebo z odborného vyjádření musí odbornost zpracovatele aspoň vyplývat. To zjevně není případ uvedeného posudku na rozdíl od vyjádření Ing. H. Zpracovatel odborného vyjádření není ustanovován jako znalec, odborné vyjádření je méně formální. Pro posouzení správnosti měření dostačuje odborné vyjádření kvalifikovaných skupin, neboť složitost věci nevyžaduje znalecký posudek. Odvolatelem předložená odborná vyjádření jsou předkládána opakovaně buďto ve správním řízení, nebo v rámci řízení o žalobách. Závěr je vždy stejný, že měření proběhlo v rozporu s návodem k obsluze. Tyto odborné posudky jsou vždy v rozporu s vyjádřením Ing. H., nyní potvrzeného ze strany ČMI, a vycházejí ze spekulativních vstupních údajů zasazovaných do nesprávného vzorce. Ze samotného odborného posudku nadto není zřejmé, zda autorem je skutečně Mgr. Š. Posudek nesplňuje ani základní náležitosti odborného posudku, když není nijak zpracovatelem podepsán. Je údajně vypracován Mgr. Š. a nelze na něho pohlížet jako na vyjádření odborného názoru, ale pouze nejvýše jako na námitku žalobce. Za této situace nebylo jediného důvodu provádět výslech zpracovatele odborného vyjádření Ing. H. a porovnávat jeho výpověď s výpovědí údajného autora odborného posudku. Ani správní řád ani trestní řád nepočítají s možností výslechu zpracovatele odborného vyjádření. Na řízení o přestupku nelze klást větší požadavky než na řízení trestní. Ust. § 56 správního řádu počítá pouze s výslechem znalce. Podle § 51 odst. 1 správního řádu lze pak k provedení důkazu užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu se zákonem. Odborné vyjádření Ing. H. tento požadavek nepochybně splňuje, odvolatel se s tímto podkladem mohl seznámit. Pokud správní orgán I. stupně uvedl, že zpracovatel odvolatelem předloženého posudku nemohl vycházet při svých výpočtech z objektivních faktů, nelze než souhlasit. Přesný úhel nastavení měřicího zařízení nelze nikdy vypočítat. Žalovaný považuje za absurdní, že údajný odborník určuje přesnou

polohu měřicího vozidla pouze z fotografie a z přibližného vyjádření policistů, kde bylo měřeno. Přitom je zřejmé, že aby mohl být vypočítán určitý úhel, je třeba znát přesné vstupní údaje, tedy přesnou polohu vozidla i jeho nasměrování vůči vozovce. Vstupní údaj lišící se o několik decimetrů či dokonce metrů má za následek výsledek v podobě úhlu, který zásadně neodpovídá realitě. Je podstatné, že snímek nevzbuzuje žádné pochybnosti a je na něm zachyceno motorové vozidlo ve zcela standardní poloze. Ing. H. k vyhodnocení obrazového záznamu o přestupku využívá zcela jinou metodu. Ta využívá specializovaného počítačového software, kdy se na základě překrytí šablony s fotografií určí, zda vozidlo je na fotografii zachyceno v pozici odpovídající správnému umístění měřicího zařízení, nejde o dosazování spekulativních hodnot do nesmyslných vzorců. Na základě umístění vozidla v obrazovém záznamu lze vyvodit závěr, zda měřicí zařízení bylo v potřebném úhlu v souladu s návodem k obsluze. Správnost měření je tedy objektivně přezkoumatelná již ze samotné fotografie. Ing. H. je vedoucím autorizovaného metrologického střediska, autorizovaného nejvyšší autoritou v oboru Českým metrologickým institutem. Již tato skutečnost sama o sobě garantuje nestrannost a nezávislost vyjádření Ing. H., neboť pokud by uvedené pracoviště nepostupovalo dostatečně odborně nebo nezávisle, hrozila by mu ztráta či neobnovení autorizace. V nejlepším zájmu dále výrobce je, aby zařízení bylo používáno v souladu s návodem k obsluze. Případné vady měření způsobené neodborným zacházením policií nemohou narušit obchodní zájmy společnosti a nesnižují kvalitu jejich produktů, nýbrž kvalitu obsluhy zařízení. Tedy odvolatelem tvrzené skutečnosti nemohou zakládat důvodné pochybnosti o nepodjatosti Ing. H. Z odborných vyjádření výrobců resp. distributorů měřicích zařízení vychází i NSS, např. v rozsudku 3 As 82/2012-27 ze dne 16.1.2013. Skutečnost, že vyjádření Ing. H. bylo zcela objektivní, potvrzuje i odborné vyjádření ČMI, kdy znalecký ústav se s vyjádřením H. plně ztotožnil a poukázal naopak na nepravdivost a manipulativnost odborného posudku předloženého žalobcem. Vzhledem k tomu, že bylo opatřeno i vyjádření ČMI, je tím vypořádán i požadavek na doplnění dokazování o znalecký posudek. Již správní orgán opětovně uvádí, že forma odborného vyjádření je v dané věci plně dostačující. Správní orgán mohl beze vší pochybnosti uzavřít, že odborný posuzovatel nemohl znát přesnou polohu měřicího zařízení a že měření proběhlo v souladu s návodem k obsluze. ČMI uvádí, že osoby Mgr. Š. a Bc. R. nebyli držiteli osvědčení odborné způsobilosti jakéhokoli stupně v daném ani příbuzném oboru, oproti Ing. H., který je dlouholetým uznávaným odborníkem. Dále se ve stanoviscích ČMI uvádí výslovně, že v odborném posudku Mgr. Š. jsou zcela zřejmé chyby. Za matematicky správný naopak je považován posudek Ing. H. Dále z odborného vyjádření ČMI vyplývá, že v posudku Mgr. Š. je užíván i nesprávný, účelově zkreslený vzorec pro výpočet rychlosti. Metodu určování správnosti měření pomocí úhlu měřicí hlavy, resp. polohy radaru a měřeného vozidla vůbec nelze způsobem, jakým tak činí odvolatel, užívat. K dalším námitkám správní orgán konstatoval, že považuje za dostačující specifikaci místa spáchání přestupku jako silnici č. I/27 v obci Červené Poříčí s uvedením směru jízdy, přičemž místo spáchání je dále přesně vymezeno v odůvodnění rozhodnutí, kde je uvedeno, že měřicí zařízení bylo umístěno před domem čp. 13. Rychlost byla naměřena v blízkosti domu čp. 13 v obci Červené Poříčí na silnici č. I/27. Takovéto určení jednoznačným a nezaměnitelným způsobem vymezuje místo spáchání přestupku. Rovněž koresponduje s místem uvedeným policisty v úředním záznamu i ve svědeckých výpovědích a se zakreslením policistou do mapky. Z mapky je zřejmé, že žalobce se nacházel v uzavřené obci, kde je na jedné straně obecná zástavba a na druhé straně zeď zámeckého parku a vozidlo směřuje hlouběji do centra obce. V tomto je situace odlišná od situace posuzované NSS v rozsudku č.j. 4 As 28/2010 ze dne 23.11.2010. Z odborného vyjádření Ing. H. rovněž vyplývá, že teoreticky je sice fyzikálně možné, aby radarový rychloměr naměřil rychlost

vyšší, než je skutečná, v praxi je však vyloučeno, aby takovéto vozidlo bylo zachyceno na fotografii v záznamu o přestupku neboť v takovém případě by s ohledem na dosah měřicího zařízení a mechanické spojení hlavy radaru s osou kamery nebylo možné, aby se vozidlo nacházelo na uvedeném snímku v požadované pozici. Vozidlo by nebylo fotograficky zaznamenáno, neboť by bylo mimo zorné pole kamery. Není tedy možné, aby došlo k chybě v měření v neprospěch řidiče, aniž by to nebylo ze záznamu přestupku zjevné. V dané věci vozidlo je v pozici, která přesně odpovídá správnému úhlu radarové hlavy, kdy oba zadní světlomety jsou na fotografii zachyceny. Jak Ing. H., tak ČMI, tj. Ing. M.P., CSc., se shodují, že měření proběhlo správně a jedná se přitom o subjekty, kteří jako specialisté v dané oblasti metrologie nepochybně znají návod k obsluze měřících zařízení. Za této důkazní situace je tedy naprosto nadbytečné provádět důkaz návodem k obsluze, neboť tento by nemohl přinést žádné jiné závěry, než které vyplývají z předmětných odborných vyjádření. Příp. nepřesné vyjádření policisty nemůže zpochybnit závěr Ing. H., který potvrdil i ČMI. Žalovaný poukázal i na oznámení přestupku, kdy žalobce nic nenamítal a k prvnímu jednání se nedostavil. Verzi, že za žalobcem jelo jiné vozidlo, které násilně odbočilo, spolu s požadavkem na výslech svědkyně spolujezdkyně uplatnil žalobce až takřka po roce od spáchání skutku. Žalovaný tak má za to, že uvedené tvrzení žalobce je ryze účelové. Sama skutečnost, že na snímku je vidět pouze silueta vozidla se zapnutými zadními světly odpovídajícím obecně známému tvaru zadních světel uvedené generace vozidel Škoda Octavia sama o sobě neznamena, že by nebylo možno prokázat, jaké vozidlo bylo měřeno. Právě s ohledem na uvedené byl proveden výslech zakročujících policistů, který nadevší pochybnost prokazuje, že změřeno bylo právě vozidlo žalobce. Oba policisté shodně uvedli, že naměřili vozidlo značky Škoda Octavia tmavé barvy, po naměření za tímto vozidlem vyjeli a následně jej zastavili, po dobu jízdy nemohlo dojít k výměně řidiče. Tyto výpovědi korespondují s oznámením přestupku a s úředním záznamem, kde je rovněž uvedeno, že po dobu jízdy měli policisté vozidlo na dohled. Ze záznamu přestupku vyplývá, že žádné jiné vozidlo se v blízkosti žalobce nenalézalo. Z mapy vyplývá, že se jedná o přehledný rovný úsek, který umožňuje okamžité pronásledování tak, aby policisté vozidlo neztratili z dohledu. Výpověď policistů považuje správní orgán za důvěryhodnou, vnitřně i vzájemně bezrozpornou a plně korespondující s ostatními podklady. Policista je považován za nezávislého svědka, jenž nemá zájem na výsledku řízení, jestliže není v řízení zjištěn opak, srovnejme např. rozsudek NSS č.j. **4 As 19/2007-114** anebo **6 As 22/2013-27**. V řízení nebyly zjištěny skutečnosti, které by věrohodnost policistů zpochybňovaly. Správní orgán považuje za nadbytečné vyslýchat paní Š., neboť skutkový stav je zjištěn bez důvodných pochybností již na základě výpovědí policistů. Nadto se spolujezdkyně na předním sedadle jen stěží může důvěryhodně vyjádřit k tomu, zda před mnoha měsíci za nimi jelo jiné vozidlo, které následně odbočilo a jaké, když spolujezdec má výhled především ve směru jízdy a do stran. Ze záznamu přestupku vyplývá, že se na pozemní komunikaci v blízkosti žalobcova vozidla žádné jiné vozidlo, s nímž by mohlo dojít k záměně, nenacházelo. Správní orgán považuje i za nadbytečné provádět důkaz znaleckým posudkem, neboť složitost případu nevyžaduje provedení znaleckého posudku. Odborné vyjádření Ing. H. je plně dostačující, stejně i odborné vyjádření ČMI, které je s tímto v souladu.

Při jednání před soudem soud doplnil dokazování o k žalobě přiloženou část návodu k obsluze rychloměru Ramer 7CCD - Kap. 3.2 Výběr stanoviště. Podle tohoto dokumentu ze stojícího vozidla lze provádět měření z levého nebo pravého okraje vozovky. Lze měřit na příjezdu, odjezdu, příp. oběma směry současně. Dosažení požadované přesnosti měření rychlosti vozidel závisí na výběru vhodného stanoviště pro měření a ustavení směru vozidla

rovnoběžně se směrem jízdy měřených vozidel. Na vybraném místě pro měření je potřeba vozidlo ustanovit do rovnoběžného směru s podélnou osou vozovky. K ustavení směru vozidla rovnoběžně se směrem jízdy měřených vozidel při měření ze stojícího vozidla slouží zaměřovací přípravek dodávaný s měřičem rychlosti. Zaměřovací přípravek se nasadí do držáku radarové hlavy a upevní pomocí šroubů. Změří se vzdálenost přípravku od středu vozovky, ve stejné vzdálenosti od středu vozovky se ve vzdálenosti nejméně 10 metrů před vozidlem ve směru měření umístí svisle výtyčka. Vozidlo s měřičem se postaví tak, aby měřidla zaměřovacího přípravku s výtyčkou tvořila přímku. K rychlé kontrole nastavení slouží rovněž značky na předním a zadním skle vozidla.

Dále žalobce k žalobě předložil vyjádření, které poskytl Ing. H. dne 30.1.2014 ve věci vedené Městským úřadem Rožnov pod Radhoštěm pod sp. zn. 5/AMS/2014. Zde se uvádí, že podle pozice měřeného vozidla nebyl dodržen úhel nastavení silničního rychloměru. Přestože by byla naměřena nižší hodnota rychlosti, chyba ustavení by pravděpodobně překročila povolenou toleranci ± 3 km/h. Toto potvrzuje geometrie snímku s ohledem na rozdíly osy kamery vůči ose radarové hlavy. Nebyl tedy dodržen předepsaný postup ustavení měřiče podle návodu k obsluze, a měření je proto neplatné.

K jednotlivým námitkám soud uvádí:

Žalobce při jednání před soudem navrhl provést znovu výslech svědka Š., výslech Ing. H. a znalecký posudek ke správnosti měření. Soud tyto důkazy neprovedl pro jejich nadbytečnost především proto, že dle názoru soudu nevznikly pochybnosti o správnosti provedeného měření. Soud se ztotožnil se správnými orgány v tom, že potvrzení správnosti měření odbornými autoritami Ing. H. a dokonce pracovníkem ČMI je plně dostačující. ČMI se vypořádal jednoznačně jak s povahou odborného posudku předkládaného žalobcem, tak i s povahou vyjádření Ing. H. a koneckonců se k případu vyjádřil i sám.

Žalobce poukazoval na podjatost Ing. H. s tím, že Ing. H. má důvod působit nikoli objektivně, ale v zájmu svého zaměstnavatele. Soud s ohledem na informace, které k osobě Ing. H. poskytl ČMI, nedospěl k závěru, že by bylo možné pochybovat o podjatosti osoby Ing. H. z důvodu jeho zaměstnání u výrobce radaru. Předložené rozhodnutí o autorizaci dokládá, že autorizace byla udělena přímo společnosti RAMET C.H.M. a.s. Navíc ČMI se přímo ztotožnil s odborným názorem Ing. H. k tomuto konkrétnímu případu. Podle názoru soudu nejsou v rozporu ani vyjádření Ing. H. v žalobcem zmiňované věci, vedené před Městským úřadem Rožnov pod Radhoštěm, podle něhož může být překročena povolená odchylka měření 3% ve prospěch přestupce, a v právě projednávané věci, podle něhož větší než povolená odchylka v neprospěch přestupce není možná, aniž by to ze snímku nebylo patrné.

Odborné závěry Ing. H. a ČMI nemůže nijak oslabit pouhé tvrzení žalobce či "posuzovatele" nejasné odbornosti Mgr. Š., ani výpověď svědka, že radar ustanovil šikmo k vozovce. Z výpovědi tohoto svědka totiž také vyplývá, že při ustanovování radaru postupoval podle návodu k obsluze. Podstatná část tohoto návodu byla provedena k důkazu před soudem. Z výše citované části návodu vyplývá jednoznačně, že před vlastním zahájením měření rychlosti vozidel se používá zaměřovací přípravek, provádí se výtyčka a kontrolní měření. Soud má tyto mechanismy za dostatečné k zajištění správného měření, zvláště když správnost měření v dané věci potvrdil dokonce i ČMI.

Z důvodu absence pochybností ohledně možné záměny za jiné vozidlo (jiné vozidlo není na záznamu přestupku a možnost záměny byla vyloučena i svědeckou výpovědí) se soud ztotožnil se závěrem žalovaného o nadbytečnosti provedení výsledku spolujezdky R.Š.

Soud neshledal důvodnou ani námitku nedostatečné specifikace místa spáchání přestupku ve výroku prvostupňového rozhodnutí. V této souvislosti poukazoval žalobce na rozsudek NSS 9 As 80/2014-37 ze dne 10.12.2014. Soud porovnával tento rozsudek s právě projednávanou věcí a má za to, že se jedná o jinou situaci. Zejména je zřejmé, že v případě projednávaném před NSS absentuje i velmi podstatná okolnost, jíž je směr, v němž bylo měřeno. V předmětné věci toto upřesnění nechybí. Soud má za to, že v daném případě je dostatečně ve výroku specifikován přestupek co do místa i času spáchání s ohledem i na skutečnost, že se jednalo o malou obec, nerozdělenou např. na ulice. Dalším zpřesňováním by proto nemohlo být označení domu čp. 13, neboť tam byl pouze ustanoven radar. Výrok by tak při další snaze o upřesňování musel být formulován např. jako "maximálně 60 metrů od domu čp. 13", (tedy v rámci dosahu předmětného radaru). Takovýto požadavek však podle názoru soudu nevplývá ani ze zmíněného rozsudku NSS.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení rozsudku. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 27. dubna 2015

Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Bc. Michaela Karásková